

PRIKUPLJENO S RAZNIH STRANA

Rekli su o profesoru Simoviću

PRIKUPIO:
Branko Nadilo

"Imao se rašta i roditi"

Individualni autoritet i harizma, skromnost i ljudski pristup oduvijek su otvarali vrata razumijevanju, građenju povjerenja među ljudima i narodima, zdravih odnosa i saradnje. Veselin Aga Simović bio je upravo takav izdanak istinske Crne Gore koji je zajedno sa saradnicima u Hrvatskoj, vizijom djelovanja i organizovanja, utirao puteve okupljanja crnogorske zajednice u Republici Hrvatskoj, očuvanju i afirmaciji njenog nacionalnog i kulturnog identiteta, a time uspostavljanju i jačanju dobrosusjedskih prijateljskih odnosa Republike Hrvatske i Crne Gore, afirmaciji i osobnosti crnogorske zajednice u Hrvatskoj i hrvatske u Crnoj Gori.

Organizovanost i dostignuća na jačanju crnogorskog nacionalnog i kulturnog identiteta koja su rukovodstvo NZCH zajedno sa Veselinom Agom Simovićem i njegovim saradnicima postigli, ostaju inspirativni za iseljništvo iz Crne Gore kako u zemljama regiona tako i širom svijeta. Takođe i za državne organe Crne Gore, Ministarstvo vanjskih poslova i evropskih integracija i nadležne Uprave u postupku aktualnog legalnog institucionalnog i zakonodavnog organizovanja i traženja najboljih formi saradnje Crne Gore sa svojim iseljništvom. (...)

Porodici, najbližim saradnicima i prijateljima neka je za utjehu i pamćenje što su ga imali kao takvog koji je na svim poljima životnog angažovanja i djelovanja ostavio dubokog trag, ili njegoševski rečeno: Veselin Aga Simović se "imao rašta i roditi".

Branko Milić, v.d. direktor Uprave za dijasporu Ministarstva vanjskih poslova i evropskih integracija Crne Gore, na komemoraciji u Crnogorskom domu u Zagrebu 13. siječnja 2014.

Sposobnost postizanja kompromisa

Bilo je stvarno posebno zadovoljstvo poznavati Veselina Simovića; pri svakom bi se susretu nasmijeo i zainteresirano započeo razgovor.

Iz očevo sam pričanja znao koliko je bio nadaren, posebno je impresionirao njegov talent za postizavanje kompromisa u raspravama kod kojih su se mišljenja na nekom skupu znatno razilazila.

Imao sam sreću da me je zaposlio. Kao šef bio je prije svega prijatelj; i neki sitni pozitivni doprinos u poslu srdačno mi pohvalio, pa i potom spominjao, a propuste je dobronamjerno relativizirao, ali i davao primjeren prijateljski savjet.

Zahvaljujući njegovim savjetima, ohrabrenjima i podršci prošao sam svoj radni vijek na prilično sretan način. Bio sam svjestan da je moglo biti i bitno drugačije.

U jednom od naših zadnjih susreta dopustio sam si da mu to i izričito kažem i pokušam zahvaliti. Nije ništa rekao. Napravio je mali, složeni pokret glavom koji je značio i shvaćanje i suzdržavanje te načas spustio pogled. Ta skromnost i velikodušnost bila je dirljiva.

Prof. dr. sc. Heinrich Werner, umirovljeni profesor Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, u reakciji na vijest o smrti prof. emer. dr. sc. Veselina Simovića

Borac za obnovu crnogorske državnosti

Iako je svoj stvaralački i naučni renome, briljantnu univerzitetsku karijeru, ostvario u Republici Hrvatskoj, i od nje dobio zaslužen društveno priznanje, nikad nije zaboravio na svoju Crnu Goru, već je cijeli život sa blagonaklonošću, a često i zabrinutošću pratio njen put.

S posebnom zahvalnošću i poštovanjem sjećamo se njegovog angažmana u odsudnim trenutcima savremene crnogorske historije. U osvjet borbe za obnovu crnogorske državnosti bio je član Savjeta Pokreta za nezavisnu evropsku Crnu Goru, u čijem radu je njegova moralna i ljudska dimenzija, zajedno s naučnom i političkom kompetencijom došla do punog izražaja. Svi koji smo imali privilegij da ga poznamo, svjedoci smo da nije bio čovjek razmirica i razdora nego uvijek čvrsti stožer ljudskog okupljanja i dogovora. On je to mogao biti, ne samo zbog vlastite intelektualne snage i nadmoći, nego u prvom redu zbog vlastite moralne čvrstote i visoke principijelnosti.

Aga Simović, taj čestiti Crnogorac i nepokolebljivi borac za nacionalno dostojanstvo Crnogoraca, ne samo u Republici Hrvatskoj nego i u Crnoj Gori, ostavio je za sobom blistavi zavjet da se saradnja nastavi i unaprijedi, da se ljudi i dalje okupljaju oko zajedničkih ciljeva, i da ne štedeći sebe rade na njihovom ostvarenju.

Dragan Radulović, predsjednik Matice crnogorske, na komemoraciji u Crnogorskom domu u Zagrebu 13. siječnja 2014.

Tiha i bezrezervna podrška

Često se sjetim njegova prvoga službenog predavanja u C4 iz statike 1, kad je govorio o A poligonu, a ja brbljao s Davorom Kovačićem i kad je tražio da izađem iz dvorane. Sjećam se mukotrpno čekanja pred vratima da mu se ponizno ispričam, što je on spremno prihvatio. Često smo se poslije na to znali smijati. (...)

Sa sjetom se prisjećam Simovićeve širine i značajne uloge koju je odigrao u našim životima, posebno povjerenja koje nam je iskazao u vrijeme djelova-

nja grupe 0121, kad nismo ni bili svjesni koliko je to bilo blagoslovljeno i privilegirano razdoblje. Tempus fugit.

Veličina se nekog čovjeka najbolje može mjeriti po onome koliko je drugih života dotaknuo, na koliko je drugih života djelovao. Možda tek sada shvaćam da moj život vjerojatno ne bi izgledao ni izbliza slično da nije bilo njegove tihe i bezrezervne podrške u kritičnim trenucima.

Prof. dr. sc. Nenad Bičanić, umirovljeni profesor Sveučilišta u Glasgowu i profesor Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, u reakciji na vijest o smrti prof. emer. dr. sc. Veselina Simovića

Omiljeni zagrebački Crnogorac

Smrću Veselina Simovića, časnoga i uglednoga zagrebačkog Crnogorca, profesora emeritusa Zagrebačkog sveučilišta, svjetski priznatog stručnjaka iz područja građevinarstva i tehničkih znanosti, lidera i mudrog čelnika montenegrinske zajednice u Zagrebu i Hrvatskoj, glavni je grad Hrvatske ostao bez još jednog velikana i sugrađanina – društvenoga, kulturnoga, političkoga i znanstvenog kolosa! (...)

Svojim je tehničkim umom i vizionarstvom projektirao i gradio složene konstrukcije i velebna zdanja, ali je svojim humanističkim zanosom istodobno, samo njemu svojstvenim zavičajnim, gotovo bih rekao, njegoševskim etosom, gradio mostove hrvatsko-crnogorskog prijateljstva; motivirajući ljude da zajednički izgrađuju demokratske institucije, da izgrađuju kuću mira i suradnje, kuću u kojoj će se svi osjećati slobodni i ravnopravni, po mjeri čovjeka i sasvim dostojanstveno.

Čast i čojstvo bile su i ostale vrline ovog uglednog i omiljenog zagrebačkog Crnogorca!

Slavko Kojić, dipl. oec., pročelnik Gradskog ureda za financije Grada Zagreba, na komemoraciji u Crnogorskom domu u Zagrebu 13. siječnja 2014.

Sposoban organizator

Već me je tijekom studija 1965. Simović odabrao za demonstratora na

Dio dobitnika Nagrade grada Zagreba 2009. (prof. Simović drugi s desna)

Građevnoj statici. Bio je izniman i vrlo zainteresiran predavač tako da sam uživao u tom predmetu kojem sam se poslije i posvetio. Još sam studirao kad je doktorirao i tada sam imao priliku numerički rješavati sve njegove primjere u knjizi *Zidovi s otvorima*. To smo danima radili u njegovu stanu u Demonjinoj 13.

Kada sam 1970. diplomirao, odlučio je da se uključim u grupu u Zagrebu koju je tada osnovao i u kojoj smo međusobno započeli jedno divno prijateljstvo što će trajati dok budemo živi, a sudeći po našoj djeci i nakon toga. Trebao sam nakon diplomiranja zbog stipendije raditi u *Konstruktoru* u Rijeci, a i roditelji su mi tamo živjeli. Smatrao sam da je to nepremostiva prepreka, ali je taj nevjerojatni organizator pronašao kolegu iz Rijeke Đuru Tatalovića koji je nekako u isto vrijeme diplomirao te dogovorio s *Konstruktorom* da odradi moju stipendiju. Tako sam ostao u Zagrebu, kao član grupe i njegov honorarni asistent. Dragi naš Aga Veselin Simović i dalje je pomagao, iako još tada nije bio na najvišim funkcijama, tako da sam odmah uz ženidbu 1976. dobio stan u Sachsovoj. Ostali smo vezani radom u grupi i poslije kada sam bio stalni asistent u njegovu Zavodu, ali i do kraja. Mnogo mi je puta davao korisne životne savjete, a bio je i revident mojih konstrukcija, pa je

sve što sam postigao u životu bilo potaknuto njegovim zaslugama.

Miljenko Srkoč, dipl. ing. građ., direktor i vlasnik tvrtke Smagra d.o.o., Zagreb, u reakciji na vijest o smrti prof. emer. dr. sc. Veselina Simovića

Poticao je usavršavanja u inozemstvu

Jako me je potresla vijest o smrti Age jer mi je najveći dio života bio poput člana obitelji. Sjećam ga se od 1963. kada sam na Fakultetu počeo redovito posjećivati mojega tatu i prof. Wenera.

Aga je najvećim dijelom odredio moj profesionalni život jer mi je ponudio posao u IGH-u nekoliko dana nakon diplomiranja na PMF-u i nakon što sam počeo shvaćati kako nije baš jednostavno pronaći posao kao "friško pečeni matematičar". Ne samo da mi je ponudio posao – dobio sam najbolji posao koji sam ikada imao, posebno zahvaljujući sastavu grupe koju je on osobno izabrao, njegovao i pomagao više od deset godina koje smo proveli zajedno u "Simovićevoj grupi". (...)

Brinući se za našu karijeru, Aga je pronalazio najzanimljivije projekte i stipendije iz fonda za znanost za usavršavanje u inozemstvu. Mislim da je pok. Ramiz Fejzo u tome otišao najdalje jer je proveo

godinu dana na sveučilištu Berkeley u Kaliforniji. Upravo je veza s prof. Wilsonom s Berkeleyja odredila početak moje karijere kao "softveraša" jer sam po zadatku instalirao i održavao program SAP na računalu u Ljubljani. Poslije sam u Grazu radio na razvoju *Stress* aplikacije na *Cromemco* mikrokomputeru, što je bila prva takva primjena u svijetu, a sve mi je to omogućilo i karijeru u razvoju softvera. Uz moje roditelje, Aga je najzaslužniji za sve što imam i neizrecivo mi je žao što mu to više ne mogu reći.

Nikolaj Ivančić, dipl. mat., projektant softvera, Bellingham, Washington, SAD, u reakciji na vijest o smrti prof. emer. dr. sc. Veselina Simovića

Čovjek velikog srca

Godine 1976. naš je Hidrograđevinski fakultet započeo suradnju s Građevinskim fakultetom Sveučilišta u Zagrebu. Prof. Simović bio je prvi dekan koji je 1978. potpisao ugovor o međusobnoj suradnji, a sastojala se od razmjene studenata i nastavnika oba fakulteta, te povremenih zajedničkih konferencija što su s vremenom prerasle u međunarodni znanstveni simpozij koji se u dvogodišnjim intervalima naizmjenično održava u Hrvatskoj, Poljskoj, Austriji, Slovačkoj i Makedoniji. Prof. Simović je kao ugledan i posebno rado viđen gost 1984. sudjelovao u proslavi 40. obljetnice Sveučilišta

u Gdańsku. Za vrijeme naših brojnih osobnih posjeta vašem fakultetu u Zagrebu s posebnom radošću susretali smo se s prof. Simovićem, a naš je posljednji susret bio 2009. godine. Preminuo je čovjek velikog srca i naš veliki prijatelj!

Mgr. inž. Anna Biedrzycka i mgr. inž. Marek Biedrzycki, umirovljeni nastavnici Gdanjske Politehnike, u pisanoj poruci na vijest o smrti prof. emer. dr. sc. Veselina Simovića

Auto je još u dvorištu

Kroz dugu povijest našeg Fakulteta i Zavoda prošlo je i napustilo nas je puno velikana, dragih profesora koji su ostavili značajan trag. Jedan od najvećih je sigurno profesor Veselin Simović. Njegov bogati život i postignuća izlazila su izvan okvira Zavoda i Fakulteta ostavljajući trag na području cijele nekadašnje države, a najviše u Hrvatskoj i njegovoj rodnoj i dragoj Crnoj Gori. (...)

Otišao je u mirovinu 1996. bez korištenja mogućnosti produžavanja službenoga radnog vijeka do sedamdesete godine života. Rekao je: "Povlačim se, prepuštam svoje mjesto mlađima". Tako je to, bez velikog razmišljanja, napravio profesor Veselin Simović - Aga.

Na sreću, njegovo umirovljenje je bilo samo zatvaranje jednog poglavlja njegova bogatog života, ali je kao profesor emeritus ostao na Fakultetu radeći na mnogim projektima i pomažući mlađim kolegama, a s čudesnom je energijom i strpljenjem uređivao iz mjeseca u mjesec časopis *Građevinar*. Bilo je tako sve do konca 2011. godine kada je zbog bolesti uređivanje prepustio drugima. No ni nakon toga nije nas potpuno napustio. Gotovo svaki dan je dolazio na Fakultet, sve dok prije dvadesetak dana nismo čuli da je u bolnici. Auto je još u dvorištu, a profesor Simović nažalost neće doći po njega.

Prof. dr. sc. Joško Kroló, predstojnik Zavoda za tehničku mehaniku Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu na komemoraciji održanoj 20. siječnja 2014. na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu

Vodeća osoba hrvatskoga graditeljstva

Sve što je za života učinio prof. dr. sc. Veselin Simović nesumnjivo pripada djelu velikana i na nama je da njegove doprinose pokušamo proučavati, uobličiti i ukoričiti. Bio je nesumnjivo vodeća osoba hrvatskoga graditeljstva u sedamdesetim i osamdesetim godinama prošlog stoljeća. (...)

Ponosan sam što sam na čelu Instituta *IGH*, ustanove koju je liderski vodio i do neslučenih visina razvio upravo profesor Simović. Imao je jasnu viziju i sposobnost okupiti suradnike na konceptu znanja, na jedinstvu znanstvenoga, nastavnoga i stručnog rada. Imao je sposobnost povesti ljude u pravo vrijeme i u prava djela. Posjedovao je izniman radni potencijal i znao je, ne onako kako se to sada posvuda govori već stvarno, raditi i po 16 sati na dan čime je dodatno motivirao sve svoje suradnike. Posjedovao je zavidnu marljivost i temeljitost, a unatoč svojim brojnim obvezama nikada nije propustio da se po sat ili dva priprema za svako predavanje koje je održao. Tu je temeljitost posebno prenio na časopis *Građevinar* gdje ni jedan jedini članak, pa čak ni redak nije objavljen, a da ga nije temeljito pročitao i uređio. Takav je odnos imao prema svemu što je pisao, uređivao ili recenzirao. Osobno sam uvijek bio presretan kad bi pristao da recenzira neku moju knjigu ili rad jer sam bio siguran da će biti temeljito i pažljivo pročitani i ispravljani i da će na marginama biti konstruktivne i promišljene upute.

Bio je dobar čovjek i uvijek spreman prihvatiti različita stajališta sugovornika. Svakome je prilazio sa susretljivošću i razumijevanjem i u tome se posebno očitovala njegova snaga i veličina.

Prof. dr. sc. Jure Radić, predsjednik Uprave Instituta *IGH* d.d. na komemoraciji održanoj 20. siječnja 2014. na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu